Vogntlyer

eller

Dieblikkets Viser

af

W. Rantzau

Nr. 47.

Froken Daudis Klagesang.

Nr. 26. En Maan'skinstour eller Bagerkonen.
- 27. Dumme Peter.
- 28. Man maa holde paa Etiketten.
- 29. Kjøbenhavn uden Gas, fortalt af en Skomagerdreng.
- 30. En Tour paa Langebro.
- 31. Madam Sørensens uheldige Tour med Sporvognen ad gamle Kongevei.
- 32. Et Farvel til vor gamle Hovedvagt.
- 33. Peer Larsens Jeremiade over den nye Begravelsesmethode.
- 34. En slem Feil.
- 35. Skomagerdrengens Betragtninger over de nye Byggeforetagender.
- 36. Mad. Sørensens Klage over de høie Priser.
- 37. Der er ingen Forslag i Monten.
- 38. Skomagerdrengens Erindringer fra Tivolisaisonen 1875.
- 39. Krigen mellem Værtshusholderne og Drikkehallerne.
- 40. En gammel Jomfru, der har mistet sin Delle.
- 41. Hvorledes det gik Sultanen.
- 42. Den store Bagerrevolution.
- 43. Apollos Klagesang over Hundeslagteriet.
- 44. Det forsvundne Kjøbenhavn.
- 45. Di! Da! Daudi!
- 46. Di! Da! Deilig! eller Triumftoget fra Nørregade til Kongens Nytorv.
— 47. Frøken Daudis Klagesang.
- 48. To politiserende Tjenestepiger.
- 49. Splinterny Situationsvise.
- 50. En fiin Gaardmandsdatter.

(Paa første Samling findes Registret over Sange fra 1—25).

Priis: 10 Øre.

Kjøbenhavn.

Forfatterens Forlag og Eiendom.

I Kommission hos G. Torst, Silkegade 6.

Lund Gandrups Bogtrykkeri, Møntergade 2.

Obs. Samtlige Rantzaus nye Sange ville være forsynede med ovenstaaende Facsimile.

☞ Til Sange efter bekjendte Melodier udelades herefter Noderne.

5.7

Kroken Daudis Klagesang.

Nu synger man Daudi fra Kjælder til Kvist;
Men Ingen har takket mig, det er sgu trist,
Skjøndt jeg har bragt Sangen hertil fra Berlin.
Saa ofte I tog Jer et morderligt Grin,
Og derfor, Fornærmelser taaler jeg ej,
Den eneste rigtige „Daudi" er jeg, *)
Og selv om de Andre i Choret den skreg.
:,: Den ægte „Di da Daudi",
Di da Di da Daudi,
Ja, det er mig. :,:

Men stundom det løber ad Ryggen mig koldt,
Thi store Ulykker den Sang har forvoldt,
For mangen en Kræmmer- og Traadhandlersvend
Forglemte sin hele Forretning for den.
Naar Kunderne spurgte: „Hvad koster det Tøj?"

*] Sunget af en Dame i Tivolis Pavillon, der har bragt Melodien med fra Udlandet.

Saa ſtrax Melodien i Ho'det ham floi;
Han tænkte paa Aſtenens Fryd og Halloi,
:,: Og ſa'e: „Det koſter Daudi
Di da di da Daudi
Di da Daudi!“
Jo, den var droi. :,:

Ei heller ſtor Glæde i „Israel“ der var,
For de ſyntes Sangen ku' nok være rar;
Men lod for hebraiſk, og derfor ſaa ſkreg
De meſt Orthodoxe: „ach wai mir, ach wai!“
Ja, En, ſkal ha' klaget til vort Politi,
For dette Refrain ku' han ſlets inte li'
Og arrig han brølte, naar vi ſtemte i:
:,: „Man ſkulde ei Jer Lov gi'
Til at ſynge Daudi
Di da Daudi
Er ærgerlig'!“ :,:

Men nu er min ſandten det gaaet ſaa vidt,
At paa Lirekaſſen vi hører den tidt;
Hver Skomager gi'er den ſom Fløiteconcert,
Derfor blev jeg Stakkel ſagt op af min Vært.
Han ſagde til mig: „det er Dereſes Skyld,
At ei jeg har Ro i mit ſtille Aſyl,
Thi De har fra Tydſkland bragt med dette Hyl!“
:,: Men jeg ſa'e: „Er De grov De,
Saa ſkal de ha' Daudi,
Di da Daudi
Ja mit Gefühl! :,:

Naar ikke det længer i Tivoli gaar,
Saa jeg i Provindserne Trillerne slaar.
Fra Aarhus og Aalborg jeg har faaet Bud,
De ønsker at se hvordan „Dandi" ser ud;
Og dersom lidt heldigt at det spænder a',
Saa haaber jeg de spænder Hestene fra,
Og Drengene skriger paa Gaden: „Hurra!"
:,: Der kjører de med „Dandi"
Di da! di da Dandi!
Di da Dandi!
Jo, den bli'r bra'! :,: